

РЕШЕНИЕ

№ 12493

гр. София, 22.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 12.07.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **5775** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е във връзка с чл.251 от Закона отбраната и въоръжените сили на Република България /ЗОВСРБ/.

Образувано е по жалба на П. Ж. Я. ЕГН [ЕГН] от [населено място] срещу ЗАПОВЕД №РД-177 от 02.05.2024г. издадена от подп.Б. К. –Командир на Военно формирование /ВФ/ 52480, с която на Я. е наложено наказание „Понижаване на военно звание с една степен за срок от 6 месеца“.

По изложените в жалбата съображения за незаконосъобразност – се моли да се уважи жалбата. На първо място се изтъква довода за нищожност без конкретни мотиви. На второ място се твърди, че заповедта е незаконосъобразна, защото не е мотивирана. Сочи се, че е издадена в нарушение на чл.59, ал.2, т.4 от АПК и чл.148, ал.1 и ал.2 от Правилника за прилагане на ЗОВСРБ. Оспорва се посоченото фактическо основание – неизпълнение на разпореждане на главния сержант, но се визира, че не е ясно какво е то. Няма конкретика, а има бланкетност. Подчертава се, че в т.VI. на длъжностната характеристика са описани задълженията на жалбоподателя и сред тях не е това, за което е наказан. Същият има самостоятелна стая и е изпълнявал задълженията си по длъжностна характеристика, като не е имало до сега оплаквания от него. Подчертава се, че работния ден започва в 8,30ч. със сутрешен развод като след него военослужещите се насочват към лавката, от където си купуват кафе и закуски. Не се оспорва, че е бил след развода там, където се срещнал със свой колега Р. М., в момента цивилен. Визира обаче, че разговорът е продължил не повече от 5 минути, когато старшината А. му е казал „К. се горе“ с нормален, незаповедничешки тон.

Твърди, че не е минала и 1 минута от тези думи и подп.К. е дошъл от вътрешния паркинг и ядосан му е казал „Вземай си раничката и се качвай в стаята си!“..В тази връзка се подчертава, че тона и интонацията на подп.К. сочи на заинтересованост. Твърди се, че има лично отношение вкл. и това, че от месец е изолиран от работния процес, не дава нощни дежурства, както преди и като цяло от един месец е дискриминиран. Подчертава се, че жалбоподателят му е отдал чест, както изисква Устава. С оглед изложеното -посоченото в оспорения акт, че има неизпълнение на Заповед №РД-454 от 11.12.2023г. се счита, че не е обосновано. По изтъкнатите съображения - се моли да се уважи жалбата.

В съдебно заседание жалбата се поддържа адв.Д.. Претендират се разноси.

Ответната страна, чрез юрк.С., оспорва жалбата и моли същата като неоснователна да се отхвърли. На л.65 е писмен отговор от 09.07.2024г. с развити конкретни съображения като видно от същите правилно е констатирано, че Я. е извършил нарушение на чл.242 от ЗОВСРБ вр. с чл.109, 110, 114т.13, чл.140, ал.2 от Устава. Соци се, че лицето вече има наложено наказание от 15.12.2023г. „предупреждение за понижаване във военно звание с една степен за срок от една година“, което не е постигнало своята цел, поради което с обжалвана заповед му е наложено „Понижаване на военно звание с една степен за срок от 6 месеца“. Допълнително се излагат съображения, извън акта за допуснати нарушения и на задължения по длъжностната характеристика като това да изпълнява заповедите на началниците си като се подчертава, че Началникът на отделение „Тактическо“ му е пряк ръководител. Твърди се, че Я. е бил наказван считано от 2003г. 10 пъти като последното наказание е именно от 15.12.2023г.. Представя се решение №2867 от 25.02.2011г. по адм.дело №7548 /2010г. на Во. на ВАС във връзка със сходен казус за неизпълнение на заповед. С оглед изложеното се моли да се отхвърли жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЪОБРАЗИ СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ НАМЕРИ ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

Жалбата е от адресат на акта, засегнат неблагоприятно от същия, подадена е в срок на 20.05.2024г./доколкото не са представени данни за връчването ѝ/, поради което следва да се разгледа по изложените в същата доводи.

Предмет на оспорване е заповед №РД-177 от 02.05.2024г. издадена от подп.Б. К. –Командир на Военно формирование /ВФ/ 52480, с която на Я. е наложено наказание „Понижаване на военно звание с една степен за срок от 6 месеца“.

Същата е следствие от проверка по Заповед №РД-169 от 24.04.2024г. на Командира на ВФ за назначаване на комисия във връзка с неизпълнението на служебните задължения на Я. на длъжност „старши специалист 2-ра степен по планиране в отделение „Тактическо““/л.23/. Комисията /Председател капитан Б., членове Н. и А./ е направила проверка като с Протокол от 26.04.2024г. рег.№3- -391 от 26.04.2024г. на л.24 е констатирала, че на 24.04.2024г. към 8,40ч. при проверка за спазване на работното време се установява, че лицето не е на работното си място, а се намира на лавката, като след разпореждане на сержанта да заеме работното си място, продължава да стои навън и да води разговор с граждански служител. Посочено е, че се е държал неуставно. Направен е извода, че с това деяние нарушава военната дисциплина и установения войсков ред. Нарушил е заповед № РД-454 от 11.12.2023г. на Командира относно организацията във ВФ, както и е нарушил разпоредби от Устава –чл.110, разписващ, че при изпълнение на служебните си задължения военнослужещите трябва да се ръководят от следните морални ценности:

т.4- да проявяват отговорност, дисциплинираност и самодисциплина, като се подчиняват на всички законно отдадени заповеди и разпореждания. Също е нарушен чл.140, ал.2 от Устава за войсковата служба, визиращ, че военослужещият е длъжен да отговаря „Слушам“. Обобщено е, че деянието е нарушение на военната дисциплина по т.1 –неизпълнение на задължения и по т.3 нарушаване на правилата за военна вежливост и отдаване на чест. С оглед изложеното Комисията е предложила за нарушенията на чл.110 и чл.140 от Устава да бъде наложено наказание по чл.244, т.5 от ЗОВСРБ.

Към преписката са обясненията на лицето, работещо на лавката –М. Д.- л.27, като видно от същите в 8.00ч. Я. е взел кафе и е отишъл да се включи в строя. Отново е дошъл след 8,30 като си е купил вода.

На л.28 са обясненията на старшината А. /разпитан и в с.з./, видно от които командира К. в 8,40ч. му е поставил задача да отиде до лавката, за да провери дали се спазва работното време. Там е установил Я. и му е казал да се качва на работното си място, като същият е продължил да стои и да си говори с цивилно лице. След това дошъл Командира, разменили си реплики и му е показал часовника, че е 8,50ч..

Към преписката е протокол от 26.04.2024г. от проведена беседа с Я.. Видно от протокола казал е, че няма да даде обяснения и има възражения по констатациите за нарушения на чл.110 и чл.140 от Устава.

Представена е на л.35 и л.36 длъжностна характеристика, връчена на жалбоподателя, видно от която в графа „Допълнителни задължения“ е посочено, че трябва да изпълнява и други задачи поставени му от преките ръководители.

Представена е на л.37 Заповед РД-454 от 11.12.2023г., с която т.5 се утвърждава разпределение на времето. Видно от същата в 8,30ч. е сутрешния развод и начало на работния ден. В 8,45ч. са учебните занятия. Представен е и плана за провеждане на строеви преглед с личния състав, но същият е след датата на деянието, поради което не следва да се обсъжда.

Представена е заповед на Министъра на отбраната №0X-858 от 27.09.2021г. за утвърждаване на Етичен кодекс, както и самия Кодекс –л.74.

С оглед изложеното с оспорената заповед №РД-177 от 02.05.2024г. на Я. на основание чл.244, т.5 от ЗОВСРБ е наложено наказание „Понижаване на военно звание с една степен за срок от 6 месеца“ за нарушение на чл.242, ал.1, т.1,2,3 и т.9 от закона, чл.109, ал.1 и ал.2, чл.110, т.4, чл.114, т.13 и чл.140, ал.2 от Устава за войсковата служба и ВСРБ вр. с чл.5,3 и т.8,2 от Етичния кодекс, както и заповед Д-254 от 11.12.2023г..

На страните с определението за насрочване е указана доказателствената тежест. В съдебното производство са събрани писмени и гласни доказателства. Представена е заповед №459 от 15.12.2023г. на л.18, но тя не е влязла в сила, доколкото видно от справка в АССГ е предмет на оспорване.

Следователно от изложеното от ПРАВНА СТРАНА СЪДЪТ установява следното:

Дисциплинарната отговорност е уредена в раздел XI на ЗОВСРБ. Видно от чл.246, ал.1 от ЗОВСРБ дисциплинарните нарушения се установяват от преките командири или началници на нарушителя като съгласно чл.248 от закона- наказанията се налагат от длъжностни лица, определени в правилника. Видно от същия чл.137, ал.8, т.2 сочи, че командирът може да наложи наказание по чл.244 т.1-5 от закона на офицерите, какъвто е Я., поради което се прави извода че това е и дисциплинарно-наказващия орган и същият е компетентен да издаде оспорената заповед.

От друга страна –отново от правилника е видно, че служебна проверка е необходимо да се възложи на комисия при най-тежкото наказание –уволнение по аргумент от ал.2. Въпреки изложеното има назначена комисия, извършена проверка, спазена е и нормата на ал.4 на чл.246 от закона да се изслуша лицето или да му се даде възможност за обяснения. Подробно правоцията във връзка с проверката са разписани и в правилника чл.142, чл.143 –да се състави протокол и т.н.. Видно от чл.145 от правилника командирът прави преценка на събраните доказателства. Тежестта на нарушението по чл.145, ал.2 ППЗОВСРБ се определя от значимостта на неизпълнението на задължението и степента на неизпълнение. Ал.4 сочи, че обстоятелствата, при които е извършено нарушението обхващат фактическата обстановка, причините довели да извършването на деянието. Също нормата на чл.147 разписва, че преценката да комисията за наказанието не е обвързваща.

Съдът намира, че комисията не е допуснала процесуални нарушения. Ответникът също е съобразил чл.249, ал.1 от закона -наказанието да се наложи не по-късно от 2 месеца от установяването и в рамките на 1 година от извършването на деянието. Зачетен е и чл.148 от Правилника наказанието да се наложи с мотивирана заповед -писмена с излагане на фактически и правни основания. Видно от същата –в нея са посочени 4 нарушения по чл.242, ал.1, т.1 от закона – неизпълнение на задължения, т.2 – нарушаване правилата за подчиненост, т.3 –нарушаване правилата за военна вежливост и отдаване на чест и т.9 –неспазване правилата на Етичния кодекс - т.8,2 от Етичния кодекс;

С описаното от фактическа страна изпълнително деяние жалбоподателят е нарушил посочените четири състава, според ответника. Следва по същество да се прецени дали същите или поне един от тях е изпълнен, за да може да се наложи наказание то по чл.244, т.5 от закона- понижаване на военно звание с една степен за срок от 6 месеца /минималния срок/. Отделно следва да се прецени дали същото е справедливо. Съобразил ли е ответника при налагането му посочения по-горе чл.145 от Правилника и чл.247 от ЗОВСРБ, където изрично е цитирано, че следва да се вземе предвид тежестта на нарушението, обстоятелствата при които е извършено и поведението на лицето. Видно от заповедта има констатации, че лицето се държи нагло и арогантно, тъй като категорично е отказал да даде обяснения. Следва да се подчертае за ответника, че да даде или не обяснения – е право, което страната може и да не упражни. Посочения коментар навежда на довода, че има предубеденост и заповедта не е издадена в съответствие с целта на закона.

Изнесените данни в становището на ответника – не кореспондират с липсата на такива констатации в заповедта касателно предходни наказания. Предвид годините на налагането им – следва да се има предвид, че чл.152, ал.3 от правилника визира, че дисциплинарно наказание се заличава с изтичане на срока му.

От друга страна преди да се направи посочената преценка за това справедливо ли е наказанието, трябва да се формират мотиви касателно съществуването на деянието. В тази връзка съдът съобрази, че по делото е разпитан св. Р. М.. Видно от показанията му -той е бил на лавката заедно с Я. Старшината му е направил забележка да се качи горе, че ще слезе началника. Твърди, че цялата случка е станала за 5 минути. Около 5 минути след забележката е дошъл началника като жалбоподателят му е отдал чест. Не е чул разговора между тях, защото се е отдалечил. Освен подп.К. там е бил е П. М. - шофьор. Видно от показанията на П. М. пътят е видял А. и Я., заедно с подп.К., който е направил забележка на жалбоподателя, че не е изпълнил заповед на

старшината А.. Отвърнал му е, че се заяжда с него, станалото било пред дежурната стая. При разпита на А. се установява, че той е пряка началник и е получил заповед устна да провери как се спазва работното време и дали има някой пред лавката. Видял е Я. и му е казал да се качва горе на работното си място. Когато дошъл подп.К. отвън му казал да си вземе раничката, било 8,53ч. Запомнил го защото Я. си показал своя часовник е казал и аз имам часовник и е 8,52ч., като и попитал защо се заяжда с него. Следователно показанията на свидетелите в същината си не си противоречат. Същите си кореспондират. Показанията на св.М. са до идването на подп.К.. М. казва същото, което и А., както и това, което това лице е споделило в административното производство в писмените си обяснения. Видял е Я. и му е казал да се качва горе, защото ще дойде Командира. Съответно Я. не се е качил веднага. При идването на подп.К. отново са ценни показанията на А., но и тези на М.. М., видно от казаното от него, се е отдалечил. Имало е размяна на реплики. Следователно безспорно се установява, че старшината А. е казал на Я. да се качва на работното си място, че командирът ще слезе, което не е станало веднага. Съответно е дошъл Командира и пред него Я. е показал часовника си, че е 8,52ч., а не 8,53ч, какво е твърдял командира. Казал му е ще се заяжда с него.

Според състава това поведение на лицето е дисциплинарно нарушение в частта, в която е установено нарушение на Етичния кодекс, който в т.8,2 задължава лицата да зачитат достойнството и правомощията на ръководителите си. Я. е длъжен да се държи уважително с подп.К., което безспорно не се е случило. Напротив лицето е отговаряло, репликирало и т.н.. Без значение дали е 8,53ч. или 8,52ч. след като Я. не е на работното си място – не може пред останалите лица да има подобно поведение вкл. и да изразява становище за субективност, че командирът се заяждал с него. Безспорно е налице **ДИСЦИПЛИНАРНО НАРУШЕНИЕ**. Съдът намира, че има нарушение на т.5,3 от Кодекса, която задължава лицата да изпълняват стриктно и безпристрастно задълженията си вкл. и заповеди от началниците си. А. ясно е казал на Я. да се качи на работното си място, казал му е, че ако не се качи, подп.К. ще слезе. Не е спорно, че Я. именно защото не зачита Командира не е изпълнил нареждането веднага /отвърнал е само „добре“-видно от обясненията на А. в административното производство/, по този начин отново проявява неуважение и нарушение на Етичния Кодекс. Тази забава обаче е няколко минути. Видно от показанията на свидетелите, обясненията в дисциплинарното производство на продавачката от лавката- Я. не си е купил кафе, а вода. Преди работното време си е взел кафе. Не следва да се отрича възможността на лицата в работното си време да си закупят вода от лавката в двора, както и това, че Я. е видял познат, разменили си няколко реплики. А. го е извикал, отговорил е добре, но се е забавил. Вероятно е подценил ситуацията като не се е качил незабавно, но и забавата от до 5 минути, **СЪДЪТ** намира, че неправилно е преценена от ответника за наложеното конкретно наказание. Наложено е наказание, което не е леко –същото е преди „предупреждението за уволнение“ и „уволнение“, поради което ответникът следва да се мотивира. Подобни данни няма. Няма наложено наказание „предупреждение за понижаване на военно звание“, доколкото заповед №459 от 15.12.2023г. на л.18 –се оспорва по адм.дело №622/24г. на 42 състав АССГ и не е влязла в сила. От друга страна констатациите в заповедта във връзка с отказа на лицето на даде обяснение, сочат на предубеденост.

Следователно **СЪДЪТ** намира, че деянието е доказано, лицето е извършило дисциплинарно нарушение, но неправилно е наложено несъответстващо наказание по

чл.244, т.5 от ЗОВСРБ, както и заповедта е издадена в несъответствие с целта на закона. Изложеното влече нейната отмяна. Претендират се разноси, поради което следва същите да се присъдят от 1200лв.-л.85, платени.

ВОДИМ от горното СЪДЪТ и на основание чл. 172, ал. 2, от АПК

РЕШИ:

По жалба на П. Ж. Я. ЕГН [ЕГН] от [населено място]

ОТМЕНЯ като незаконосъобразна ЗАПОВЕД №РД-177 от 02.05.2024г. издадена от подп.Б. К. –Командир на Военно формирование /ВФ/ 52480, с която на Я. е наложено наказание „Понижаване на военно звание с една степен за срок от 6 месеца“.

ОСЪЖДА Военно формирование /ВФ/ 52480 към Министерство на отбраната да заплати на П. Ж. Я. ЕГН [ЕГН] от [населено място] -1200лв. разноси по делото за адвокатско възнаграждение.

Решението видно от чл.251 ал 1 от ЗОВСРБ не подлежи на касационно обжалване.

Преписи на страните.

Съдия: